

Editorial

Dějiny starší hudby patří k významným tématům hudebněhistorického bádání současnosti. Druhé číslo letošního ročníku *Musicologica Olomucensia* je pokračováním předchozího svazku věnovaného devadesátinám profesora Jiřího Sehnala (* 1931), jehož muzikologický záběr v mnohém předurčil výzkumná témata dalších generací hudebních historiků. Velkým zdrojem inspirace je také Sehnalova heuristická metoda, vyznačující se detailní znalostí materiálu, který často pochází z okruhu nehudebních, tedy listinných pramenů.

S tímto typem materiálu pracuje studie Hany Studeničové, která zaměřuje svoji pozornost na testamenty a pozůstalostní inventáře raného novověku ze Znojma, Brna a Olomouce. Podobně i příspěvek Vladimíra Maňase se zabývá zdánlivě nehudebními prameny – bohoslužebnými příručkami, které ale ve sledovaném období (od 14. do 19. století) představují nezastupitelný zdroj poznání liturgického repertoáru. Hudbou k bohoslužbě, konkrétně k adventní votivní mši *Rorate*, se zabývá studie Tomáše Slavického.

Další dvě biograficky laděné studie navazují na Sehnalovo bádání o hudbě na dvoře olomouckého biskupa Karla Liechtensteina-Castelcorno a u brněnských augustiniánů. Text Jany Slimáčkové je shrnutím dosavadních poznatků o osobnosti vídeňského skladatele Alessandra Pogliettiho (+1673) a jeho mnohovrstevnatém vztahu ke Kroměříži, Vyškovu a Brnu. Irena Veselá se v podrobném prosopografickém příspěvku věnuje augustiniánskému regenschorimu Anselmu Hackenwälderovi (1730–1772), významné osobnosti brněnského hudebního života druhé poloviny 18. století.

Poslední příspěvek překračuje lokální zaměření na Moravu a zabývá se osobností Václava Jana Tomáška (1774–1850), významného pražského klavíristy a skladatele a ctitele díla Wolfganga Amadea Mozarta. Podobně jako příspěvek Jany Frankové v prvním svazku letošního ročníku přináší edici korespondence, konkrétně Tomáškových dopisů z Morawetzovy sbírky, které odkrývají dobovou síť kontaktů skladatele s mecenáši, vydavateli, žáky a spolupracovníky.

Studie shromážděné v recentním čísle *Musicologica Olomucensia* představují aktuální výzkumy k dějinám starší hudby v českých zemích s akcentem na Moravu v období 17. a 18. století. Ukazují, že pojednáváný region byl pevně zakotven v dobových hudebních strukturách s celoevropskými přesahy. Zároveň dávají hudebnímu historikovi naději, že i navzdory pečlivému zmapování zdejšího hudebního života, za které vdčíme celoživotnímu úsilí Jiřího Sehnala, je stále co objevovat.

Jana Spáčilová